

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 27/17

Luxembourg, 9. marec 2017

Sodba v zadevi C-398/15
Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di
Lecce/Salvatore Manni

Sodišče meni, da v zvezi z osebnimi podatki, ki jih vsebuje register družb, pravica biti pozabljen ne obstaja

Vendar lahko države članice določijo, da se po tem, ko od prenehanja zadevne družbe mine dovolj časa, dostop tretjih oseb do teh podatkov v izjemnih primerih omeji

S. Manni, poslovodja družbe, ki ji je bilo oddano naročilo za gradnjo turističnega kompleksa v Italiji, je vložil tožbo proti gospodarski zbornici v Lecceju. Po njegovih navedbah se nepremičnine v tem kompleksu niso prodale, ker je iz registra družb razvidno, da je bil poslovodja druge družbe, katere stečaj je bil razglašen leta 1992, končan pa leta 2005.

Tribunale di Lecce (sodišče v Lecceju, Italija) je gospodarski zbornici v Lecceju odredilo, naj anonimizira osebne podatke, ki S. Mannija povezujejo s stečajem prve družbe, in ji naložilo, naj povrne škodo, ki je bila tako povzročena S. Manniju. Corte suprema di cassazione (kasacijsko sodišče, Italija), ki odloča o pritožbi gospodarske zbornice v Lecceju zoper to sodbo, je Sodišču postavilo več vprašanj za predhodno odločanje. Sprašuje, ali direktiva o varstvu osebnih podatkov¹ in direktiva o objavi dokumentov družb² nasprotujeta temu, da lahko vsakdo brez časovnih omejitev dostopa do osebnih podatkov, ki jih vsebuje register družb.

Sodišče v sodbi z današnjega dne najprej ugotavlja, da je javnost registrov družb namenjena zagotavljanju pravne varnosti v razmerjih med družbami in tretjimi osebami ter varovanju med drugim interesov tretjih oseb v razmerju do delniških družb in družb z omejeno odgovornostjo, saj je edino jamstvo, ki ga te zagotavljajo tretjim osebami, svoje premoženje. Sodišče poleg tega ugotavlja, da se lahko še več let po prenehanju družbe pojavijo vprašanja, za odgovor na katera je treba razpolagati z osebnimi podatki, ki jih vsebuje register družb. Glede na 1) številne pravice in pravna razmerja, ki lahko družbo vežejo na akterje v več državah članicah (in to tudi po njenem prenehanju), in na 2) veliko raznolikost zastaralnih rokov, ki jih določajo različna nacionalna prava, je namreč razvidno, da je nemogoče ugotoviti enoten rok, ob poteku katerega vpis podatkov v register in njihova objava ne bi bila več potrebna.

V teh okoliščinah države članice posameznikom, katerih osebni podatki so vpisani v register družb, ne morejo jamčiti pravice, da se po določenem času od prenehanja zadevne družbe načeloma doseže izbris osebnih podatkov, ki se nanašajo nanje.

Sodišče meni, da ta poseg v temeljne pravice zadevnih oseb (zlasti v njihovo pravico do spoštovanja zasebnega življenja in v pravico do varstva osebnih podatkov, ki sta zagotovljeni z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah) ni nesorazmeren, ker 1) se v register družb vpiše samo omejeno število osebnih podatkov, in 2) je utemeljeno, da so posamezniki, ki se odločijo, da bodo pri gospodarski izmenjavi sodelovali prek delniške družbe ali družbe z omejeno

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355).

² Prva direktiva Sveta 68/151/EGS z dne 9. marca 1968 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 3), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 304).

odgovornostjo in ki tretjim osebam kot jamstvo ponujajo le premoženje te družbe, zavezani objaviti podatke v zvezi s svojo identiteto in funkcijami v tej družbi.

Vendar Sodišče ne izključuje, da je lahko v posebnih položajih iz zakonitih in nujnih razlogov, povezanih s konkretnim primerom zadevne osebe, izjemoma upravičeno, da je dostop do osebnih podatkov, ki se nanašajo nanjo, ko preteče dovolj časa od prenehanja družbe, omejen na tretje osebe, ki izkažejo poseben interes za vpogled v te podatke. Taka omejitev dostopa do osebnih podatkov mora izhajati iz presoje posameznega primera. Vsaka država članica se mora odločiti, ali želi tako omejitev dostopa v svojem pravnem redu.

Sodišče v obravnavanem primeru meni, da samo okoliščina, da se objekti v turističnem kompleksu ne prodajajo, ker imajo potencialni kupci dostop do podatkov o S. Manniju v registru družb, ni dovolj, da bi bila utemeljena omejitev dostopa tretjih oseb do teh podatkov, ob upoštevanju zlasti legitimnega interesa teh oseb, da razpolagajo s temi informacijami.

OPOZORILO: Vprašanje za predhodno odločanje omogoča sodiščem držav članic, da glede spora, ki jim je bil predložen v odločanje, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali pa mu predlagajo, da odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Naloga nacionalnega sodišča je odločiti o zadevi v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba enako zavezuje druga nacionalna sodišča, ki imajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106